

Dr. sc. SENAD BAJRAMOVIĆ

2-8-09-2025
021-04/25-08/3 OSOBNO
15-25-5 6521-1
23 -

Mob:

ODBORU ZA USTAV POSLOVNIK I POLITIČKI SUSTAV HRVATSKOG

SABORA

U propisanom se roku odazivam Pozivu za predlaganje kandidata za izbor tri suca Ustavnog suda RH, raspisanom/objavljenom od strane uvaženog Naslova dana 03. rujna 2025. , VLASTITOM kandidaturom za suca Ustavnog suda RH.

I ja sam, naravski, mogao lako pribaviti mnoge Prijedloge pojedinki i pojedinaca, udruga i nekih institucija, ali sam se opredijelio za pristup stavljanja naglaska na sadržaj bitan za narav funkcije suca Ustavnog suda RH, na taj sadržaj koji se nudi u (ob)liku određenog kandidata/kandidatkinje, a ne na poziciono-interesnu umreženost pretendenta, koja, kako donosi neopravdanu favoriziranost, tako je često istovrsnom favoriziranošću i sama ostvarena/stečena. A rečeni sadržaj svakako nije puko trajanje na podarenoj formalnoj poziciji, čemu najuvjerljivije svjedoči već toliko puta izražavano nezadovoljstvo čak i samih sudionika/protagonista odlučivanja - po takvim formalističkim mjerilima - iznjedrenim kadrovskim rezultatima njihovih vlastitih odluka.

Kandidat dostojan izbora u Ustavni sud RH, mora biti inteligencijski superioran, znanstveno i stručno originalan (a ne kićenik tuđim perjem), pravdoljubiv, objektivan, nepristran i samosvojan, kandidat koji vrijednost nosi u sebi samome, a ne u klanovsko-rodovskoj pripadnosti i pozicionoj privilegiranosti dobivenoj temeljem takve i sličnih pripadnosti te proizlazećih zagovora. Nadalje, mora biti odvažan do spremnosti na samožrtvovanje za Pravdu i Istinu, a ne karijeristički prilagodljivac koji permanentno drhturi na liniji pokušaja nezamjeranja ikome i išemu, osim Pravdi i Istini. Mora biti imun na potkupljivost, bilo novcem bilo osmjehom. Mora biti kontinuirano odan rečenim vrednotama, pa makar zbog toga i, doduše samo za površni formalistički pristup, nedosegnute „bespriječnosti“ administrativnog trajanja u šablonskom uspinjanju nekom vrstom (npr. tzv. akademske) hijerarhije. Mora biti heroj sadašnjosti, a ne umjetno napirlitane prošlosti, AKTUALNO gladan doprinošenja dobru Zajednice, a ne izlizan, istrošen i sit/zasićen iskonstruiranim zaslugama koje bi imale opravdati neopravdano privilegiranje. Mora biti kandidat, kvaliteta čije osobnosti, potvrđena ukupnošću životne dinamike, jeste njegova karijera.

Razborit pristup morao bi stoga napokon odbaciti izlizane formalističke kriterije, čije je doslovnjaštvo toliko puta u rezultatu razočaralo i svoje najprilježnije pristalice, a još prioritetnije, iako u svezi s tim, osobne animozitete, poglavito one proizišle iz sitne zavisti i kompleksaške zlobe.

Rječju, ovladavanje principa privatizacije (dakle, samovolje kojoj bi alibi imao dati formalizam) javnom sferom i na razini institucije takve važnosti kao što je Ustavni sud, društvu tendencijski prijeti potpunim kolapsom zbog sve nepodnošljivijeg raskoraka između istinskih potreba DRUŠTVA i njegove instrumentalizacije poradi maskiranja klanovskih interesa u najrazličitijim oblicima. Nestankom javnog čovjeka, nestaje temelj društvene kohezije, društva uopće; privatizacijom javne sfere i sama država postaje samo korporacija među korporacijama, nominalno možda primarna, ali stvarno tek sjena, cjelinom društva sasvim ovladale, logike i pragme korporativne strukture.

Slijedom navedenog sasvim je razvidno da su nam neophodni objektivni, nepristrani obnašatelji društvenih funkcija, a objektivni i nepristran realno se ne može biti bez najdubljeg razumijevanja zbilje. Jer, razumijevanje nije samo mjesto teorijskog susreta s Istinom, nego prije svega oružje konstruktivne moći. I oružje i moć su, u kolokvijalnom, moralističkom diskursu, na zlu glasu. Ali, bez oružja moći prožete razumijevanjem kao imperativom, ne može se obraniti ni HUMANITET ni društveni (pravni) poredak, koji mora biti u njenoj službi. Ako ZAISTA treba biti demokratski, naravno.

Još bih samo sažeto naveo da sam diplomirani pravnik s položenim pravosudnim ispitom, te magisterijem, doktoratom i objavljenim radovima iz područja ustavnog prava, koji je tijekom radnoga vijeka stekao iskustvo i iz drugih pravnih područja, kako na Sveučilištu tako i obavljajući raznovrsne pravne poslove u drugim pravnim osobama, a u razdoblju 2000-2004. djelovao i kao član samog Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav Hrvatskog Sabora, dajući i doprinos, između svega ostalog, tadanjim ustavnim promjenama, donošenju Ustavnog zakona o ustavnom sudu RH, Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina, kao i činu biranja sudaca Ustavnog suda.

Ističem svoju spremnost maksimalno se podrediti disciplini neodvojivoj od odgovornog obnašanja funkcije suca Ustavnog suda RH, koju funkciju, dakle shvaćam kao puno usredotočenje na sadržaj posla koji bi morao činiti isključivu svrhu bivanja izabranika na njoj.

Dakle, posebice u momentu kakav je naš današnji, nužan nam je (barem trinaesti) sudac Ustavnog suda koji ima sposobnost biti potpuno nepristran i objektivan (vidjeti točku 12 Priloga) i pri rješavanju bilo kojeg problema pravne prirode metodom kontekstualiziranja svakog parcijaliteta u cjelinu, koja metoda jedina omogućuje ostvarivanje punog smisla svakog dijela zbiljskog događanja kojemu se pristupa.

Sa štovanjem,

Senad Bajramović

ŽIVOTOPIS

Rođen sam u [redacted], [redacted] godine.

Od 1961. godine živim u [redacted], gdje završavam osnovnu školu i gimnaziju.

Godine 1978. upisujem Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu gdje diplomiram 10.10.1984., obranivši diplomski rad pod naslovom „Neki aspekti Hegelove filozofije države“ pod mentorstvom profesora [redacted]. Za taj moj rad prof. dr. sc. [redacted] i prof. dr. sc. [redacted] izjavili su da je, kvalitetom i originalnošću izvoda, na razini doktorske disertacije.

Od 1985. godine obavljam raznovrsne pravne poslove (posebice poslove vođenja disciplinskih postupaka, pravnog zastupanja pred sudovima i drugim državnim tijelima, davanja pravnog tumačenja, izrade i usklađivanja normativnih akata, izrade ugovora, održavanja predavanja na teme s područja raznih pravnih grana, prijevoda pravnih akata) u gospodarstvu.

Godine 1985. upisujem poslijediplomski studij Upravno-političkog smjera na Pravnom fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, osmišljen pod vodstvom akademika [redacted] s ciljem formiranja hrvatske stručne jezgre odgovarajućeg profila.

Godine 1989. dolazim na Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, u svojstvu asistenta/mlađeg istraživača („asistenta-pripravnika“, kako se to tada kolokvijalno nazivalo) na katedri Opće povijesti države i prava.

Dana 31. siječnja 1992. godine branim magistarski rad pod naslovom „Vrhovna izvršna vlast u Weimarskoj Republici“ pred komisijom u sastavu: profesor : – mentor, profesor profesor

Dana 18. svibnja 1998. branim doktorsku disertaciju (dovršenu i službeno predanu početkom 1996.godine) pod naslovom „Vrhovna izvršna vlast u Njemačkoj 1815 – 1933.“, pred komisijom u sastavu: profesor

, profesor – mentor, profesor

Disertacija obuhvaća razdoblje od pada Napoleona do dolaska Hitlera (1815 – 1933.) s aspekta vrhovne izvršne vlasti na razinama saveza (konfederacija) i savezne države (federacije, ujedinjene Njemačke), obrađeno fazno u procesu razvitka, s kontinuiranim naglascima jasnih implicitnih povezanosti s važnošću osobujne strukturiranosti njemačke državno-pravne povijesti za EU kao (tada) perspektivnog okvira naše hrvatske pripadnosti, o čemu u našem aktualitetu prigodice mantraju, kao o nečem tako notornom i samorazumljivom, i oni koji se sami nikada njemačkom državno-pravnom poviješću nisu bavili.

Poznajem njemački i talijanski jezik, a mogu se uspješno služiti i engleskim jezikom. Višegodišnje bavljenje njemačkom državno-pravnom historijom donosi mi, u 1997. godini, nagradnu stipendiju Vlade SR Njemačke za boravak u Berlinu, kojom prigodom pohađam i intenzivni kurs njemačkog jezika.

Dana 23.09.1997. polažem pravosudni ispit.

Školskih godina 2000/2001. te 2001/2002. predajem, na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu, Sociološke teorije I i II i Teoriju države i prava, uspješno ispunivši u tom razdoblju i obvezu održavanja nastupnog predavanja.

U razdoblju 2000-2004. godine sudjelujem u radu Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav Hrvatskog sabora, kao član istog Odbora iz reda javnih, znanstvenih i stručnih djelatnika.

Posebno mjesto unutar mog znanstvenog interesa usmjerenog – već više desetljeća – na totalitet čovjekovog povijesnog bivstvovanja, zauzima fenomen nacije, te povijest religija, posebice povijest Islama (religije Zakona čije je povijesno rađanje i povijesni tijek nerazdruživ od pristupa Židovstva i Kršćanstva Zakonu kao temeljnom konceptu ljudske teorije/nauke i prakse) u različitim aspektima i na različitim razinama svoga postojanja: od opće svjetonazorne, filozofijsko-civilizacijske i filozofijsko-kulturne, do konkretno događajne u prostorima državno-političkog, državno-pravnog i običajno-svakidašnjeg. Vrlo rano sam spoznao ishodišno značenje religije u povijesnom postojanju i razvitku njezina poimanja Zakona, za ono što je epoha Moderne pretvorila u danas uhodani suvremeni koncept Zakona.

Sredinom 2005. godine bivam zamoljen, od strane emeritusa

i, priključiti se projektu utemeljivanja Visoke škole arapskog jezika i islamskih znanosti u Zagrebu, što i činim temeljitim radom na pripremama za preuzimanje kolegija za koje je s odgovorne pozicije rečeno da će mi biti povjereni.

Nakon što je Nacionalno vijeće za visoko obrazovanje Republike Hrvatske svojim Zaključkom vratilo predlagatelju (Mešihatu Islamske zajednice u Hrvatskoj) Elaborat o osnivanju Visoke škole, u čijoj izradi nisam dobio priliku sudjelovati, na nadopunu i doradu, od prosinca 2006. godine obavljam i opsežan posao usklađivanja Elaborata o osnivanju sa Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju, te izmjene stručnog dijela predloženog programa u skladu s primjedbama članova stručnog povjerenstva za utvrđivanje uvjeta za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti Visoke škole arapskog jezika i islamskih znanosti u Zagrebu. Uz savjetodavnu podršku i dobrohotnost djelatnika Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa RH, Agencije za znanost i visoko obrazovanje, kao i Vijeća veleučilišta i visokih škola RH, trudeći se (u situaciji nedostatka nastavnog kadra odgovarajućeg profila) angažirati na tom projektu što veći broj kompetentnih i kvalitetnih, kako domaćih tako i inozemnih, stručnjaka iz različitih znanstvenih područja, držeći se kriterija znanstvene i stručne kapacitiranosti, a ne kriterija izvjesnih „pripadnosti“, sasvim heteronomnog prirodi i smislu projekta, ali zato vrlo protežiranog od strane „javnog

mnijenja“ nametnutog autoritetom relevantnih čimbenika u određenoj sredini. Opsežan posao (nastavni plan u dorađenom Elaboratu obuhvaća preko stotinu predmeta), u punoj podudarnosti s općim reformskim procesima visokog obrazovanja (Bolonjska deklaracija), dovršavam u ljeto 2007. godine. Da je tako dovršeni projekt zaživio Republika Hrvatska imala bi Visoku školu arapskog jezika i islamskih znanosti svjetskog kalibra.

Travnja 2007. godine, odazivam se pozivu iz Italije sudjelovati, uz ponajveće autoritete za odnosnu problematiku iz Egipta i Italije, na velikom međunarodnom simpoziju „Islam d'Occidente – nuovi musulmani fra tradizione e modernità“ u Piacenzi, gdje držim javno predavanje „Islam and the West, the challenge of identity“ koje uvodi i pojam „identitet sinteze“, te tematizira i ozbiljenje najviših normativnih standarda prava i sloboda (pripadnika) manjinskih zajednica u pravnom poretku Republike Hrvatske.

Dana 20. srpnja 2013. godine, u intervjuu Novom listu pod naslovom „Hrvatka mora osuditi ugrožavanje kršćana u Egiptu i Siriji“(uvaženoj novinarki gospođi [ime i prezime]), prvi u RH javno zahtjevam da RH kao članica EU, podigne svoj glas i zatraži da se ugrožavanje kršćanskih manjina u Siriji i Egiptu spriječi pod svaku cijenu, te da se, barem politički, osude oni koji su poremetili stoljetni sklad zajedničkog življenja muslimana i kršćana. Još 12.lipnja 2012. godine, također u intervjuu Novom listu gospođi [ime i prezime] pod naslovom „Diranjem u Iran riskira se prava katastrofa“, u vrijeme tzv. Arapskog proljeća i opće konfuzije glede razloga i konstelacija kako na Euro-

mediteranskom, tako i na općem globalnom planu, pružam konkretna jezgrovita razjašnjavanja kako tih pitanja, tako i perspektiva razvitka događanja i nekih temeljnih pojmova, polazeći od realističkog stajališta da ono što je poznato nije samim tim i spoznato, već da se taj cilj mora naporom razumijevanja tek dosegnuti, temeljeći razjašnjavanja na sagledavanju zakonitosti društvenih zbivanja. Treba konstatirati da su sadržaji rečenih intervjua Novom listu u bitnom aktualni i nakon 12/13 godina od njihova objavljivanja i svega što se od tog vremena izdogađalo. To se posebice odnosi i na moje eksplicitno zalaganje (izraženo također i u TV emisiji uvažene voditeljice, gospođe Opatović s početka 2015. godine) da EU napokon započne voditi samostalnu i neovisnu politiku kao samosvojan igrač na globalnom planu. To nam se, naravno, danas čini samorazumljivim i općepoznatim, ali tada je to za javnu svijest još bila knjiga sa sedam pečata.

To je razdoblje u kojem već više godina aktivno djelujem u okviru Euro-mediteranskog Foruma, inicijativne snage i rukovodećeg aktiva civilnog društva RH za pitanja euro-mediteranskih integracija, koji intendira i definiranju sadržaja hrvatskih nacionalnih stajališta u već uznapredovaloj migracionoj i općoj društvenoj krizi u euro-mediteranskom prostoru, izazvanoj „Arapskim proljećem“. Kroz Forum se zalažem da RH, kao država u čijem su identitetu snažno izražene i mediteranska i srednjoeuropska komponenta, realno čini i da bi u što većoj mjeri morala svjesno činiti most između tih dvaju vitalnih geopolitičkih i kulturno-civilizacijskih područja.

Godine 2012. Društvo mađarskih znanstvenika i umjetnika u Hrvatskoj, objavljuje knjigu „Holt tengerek“, u kojoj emeritus i ja tematiziramo rečenu dvokomponentnost RH, s posebnim naglaskom na doprinos Mađara povijesnom životu Hrvatske, preko koje su (kao bazično srednjoeuropski narod) ostvarivali neposredni svestrani dodir sa svijetom Mediterana.

Od godine 2007/8. preuzimam na baptističkom fakultetu „Matija Vlačić Ilirik“ (danas Sveučilišni centar za protestansku teologiju Sveučilišta u Zagrebu) kolegij „Islam“, a u narednim godinama i kolegije „Ne-abrahamovske religije“, „Osnovne crte povijesti ateizma“, „Značenje osobnosti Poslanika za razumijevanje izvornog Islama“, u okviru suradnje koja i aktualno traje.

Obimniji radovi ustavno-pravne i ustavno političke naravi koji, uzeti zajedno, zadovoljavaju opseg knjige, a sadržajno su u velikoj mjeri bili pionirski (posebice glede izvoda pojmovnog određenja, suštinskih značajki i unutarnjih tendiranja momenata tzv. polupredsjedničkog sustava u njihovu preciznoj kontekstualizaciji unutar opsega općeg pojma sustava organizacije vrhovne vlasti, čime su utemeljeni okviri iz čijih koordinata nisu izlazila kasnija pokušavanja bavljenja tim predmetom) za, u tom pogledu zaista sušno, razdoblje u kojem su nastali, što su i do danas ostali :

U Zborniku PFZ br. 3, iz 1992. godine objavljen je moj rad „Položaj predsjednika Reicha i politička zbilja Weimarske Republike“ (str. 267-295.)

U Zborniku PFZ br. 3, iz 1994. godine objavljen je moj rad „Političke stranke i kretanja političkog raspoloženja biračkog tijela u Weimarskoj Republici“ (str. 281 – 320.)

U Zborniku PFZ br. 6, iz 1998. godine, objavljen je moj rad „Izvršna vlast u ustavima tranzicijskih država“(str. 669-697.)

Prilozi- relevantna dokumentacija u fotokopijama/preslikama:

1. Domovnica;
2. Diploma o stečenoj stručnoj spremi VII/1 stupnja (ovjerena preslika);
3. Evidencija o radnom iskustvu u pravnoj struci stečenom u okviru radnog odnosa (preslika radne knjižice i potrebne potvrde);
4. Diploma o stjecanju doktorata znanost (ovjerena preslika)i;
5. Svjedodžba o položenom pravosudnom ispitu;
6. Diploma o završenom postdiplomskom obrazovanju i stečenoj stručnoj spremi VII/2 stupnja (magisterija);
7. Potvrda Porezne uprave od 11.07.2025. da nemam nepodmirenih dugova;
8. Uvjerenje Općinskog kaznenog suda u Zagrebu od 10.07.2025. da se protiv mene ne vodi kazneni postupak;
9. Zapisnik 51. sjednice Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav od 2. svibnja 2002. godine, iz čijeg je teksta vidljivo da nazočim i sudjelujem kao član istog Odbora iz reda javnih, znanstvenih i stručnih djelatnika,

odnosno obavljam pravne poslove također i izvan okvira radnog odnosa; b) dopis Predsjednika Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav od 21.10.2003. godine;

10. Potvrda Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu o održanom nastupnom predavanju na temu iz predmeta „Teorija države i prava“;

11. Ugovor o autorskom radu od 13. listopada 2001. godine, kojim mi se povjerava obavljanje predavanja i seminara te držanje konzultacija iz predmeta „Teorija države i prava“ na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu;

12. Tekstovi bivših Prijedloga nekih mojih predlagatelja (dr.sc. I

prof. dr. sc. dr. sc. , mr. sc. ,
odvjetnik , odvjetnik , prof.
emeritus , prof. dr. sc. , Akademski kipar

) koji tekstovi ovdje fungiraju SAMO kao činjenice što
bjelodano svjedoče njihovo uvjerenje upravo o onim (mojim)
fundamentalnim kvalitetama što baš u DANAŠNJEM razdoblju
pretstavljaju nasušnu potrebu (trinaestog) člana Ustavnog suda
Republike Hrvatske.

